

Man gik derefter til:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Kolbjørn.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Kontorchef Erik Wingsø vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

Fremsættelse af lovforslag.

Mødet hævet kl. 14.

3. møde.

Torsdag den 4. oktober kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler arbejds- og socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om kommunale beskæftigelsesudvalg,

forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om bortfald af bestemmelser om kommunale beskæftigelsesudvalg) og

forslag til folketingsbeslutning vedrørende det af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1962 vedtagne forslag til ændring i Den internationale Arbejdsorganisations statut.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om valg til folketinget og

forslag til lov om ændringer i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkuløse m. m.

I skrivelse af dags dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om udbygning af Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi,

og at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks lærerhøjskole.

I skrivelse af 2. d. m. meddeler handelsministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om indseende med priser.

I skrivelse af gårs dato meddeler overlærer fru Ingrid Jensen, at hun er villig til fra den 3. d. m. at regne at indtræde som midlertidigt medlem under den folketingsmand Aksel Larsen tilståede orlov.

I skrivelse af gårs dato har kontorchef Erik Wingsø meddelt, at han er villig til fra den 3. d. m. at regne at indtræde som midlertidigt medlem af folketinget under den folketingsmand Kolbjørn tilståede orlov.

I skrivelse af gårs dato meddeler folketingsmand Frode Jakobsen, at han på grund af udsendelse i offentligt hverv som delegeret til De Forenede Nationers generalforsamling ikke vil kunne deltage i tingets møder i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov fra den 9. d. m. og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Arbejds- og socialministeren (Bundvad): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ophævelse af lov om kommunale beskæftigelsesudvalg og forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om bortfald af bestemmelser om kommunale beskæftigelsesudvalg).

De kommunale beskæftigelsesudvalg blev indført i maj 1940 som midlertidige udvalg, som dog ved lov nr. 322 af 24. juli 1942 blev gjort permanente. Udvalgene har således nu virket i godt 22 år.

Baggrunden for udvalgenes nedsættelse var de ekstraordinære forhold under krigen og besættelsen, som på arbejdsmarkedet som på så mange andre felter medførte stor uro og usikkerhed. Det var derfor naturligt,

[Arbejds- og socialministeren.]

at man ved nedsættelse af de kommunale beskæftigelsesudvalg søgte at inddrage de lokale kræfter i arbejdet med at fremme beskæftigelsen og arbejdsanvisningen. Samtidig gav man beskæftigelsesudvalgene et vist indseende med administrationen af arbejdsløshedsforsikringen.

Udvalgenes opgaver blev nærmere fastlagt derhen, at de i forbindelse med det lokale erhvervsliv og kommunerne skulle virke for fremme af beskæftigelsen ved at søge at udvirke beskæftigelse hos lokale erhvervsdrivende og finde frem til arbejdsopgaver, som kunne sættes i gang.

Udvalgene skulle endvidere i samarbejde med de offentlige arbejdsanvisningskontorer og arbejdsløsheds-kassernes kontrolsteder anviser de arbejdsløse arbejdspladser.

Endvidere skulle udvalgenes formænd føre tilsyn med, at den kontrol, der i kommunerne udøvedes med arbejdsløse medlemmer af arbejdsløsheds-kasserne, skete i overensstemmelse med arbejdsløshedslovens regler.

Endelig kunne ikke-forsørgere under 30 år ikke opnå understøttelse fra arbejdsløshedsforsikringen eller almindelig hjælp til underhold, uden at det kommunale beskæftigelsesudvalg havde attesteret, at der ikke kunne skaffes pågældende et passende arbejde. Denne regel blev dog ophævet i 1960.

Det må vel erkendes, at det arbejde, som udvalgene i den forløbne tid har gjort med fremme af beskæftigelsen for øje, har haft en vis betydning. Udvalgenes indsats har dog varieret meget stærkt fra sted til sted, og med den udvikling, der er sket fra en tilstand, hvor fremskaffelse af beskæftigelse i hvert fald til visse tider og på visse steder var en meget tyngende opgave, og til de senere år, hvor fremskaffelse af arbejdskraft generelt set er den principielle opgave, er det min opfattelse, at begrundelsen for udvalgenes opretholdelse som beskæftigelsesfremmende organer i almindelighed er bortfaldet.

Omvendt er det min opfattelse, at udvalgene ikke er egnede til at bidrage til fremme af den intensivisering af arbejdsanvisningen, som presser sig på med henblik på fremskaffelse af arbejdskraftreserver, tilpasning af arbejdskraften til ændrede produktions- og markedsforhold o. s. v. Jeg kan herved henvise til, at udvalgenes

andel i anvisningen af arbejdskraft kun har udgjort nogle få promille, i årene 1959-60 og 1960-61 således kun 2.112 af i alt 756.745 anvisninger, eller ca. 2,8 promille.

I denne forbindelse kan det endvidere nævnes, at det omfattende meddelelses-system mellem arbejdsanvisningskontorerne og beskæftigelsesudvalgene, der er indført i henhold til lovens § 3 med henblik på samarbejde mellem beskæftigelsesudvalgene og arbejdsanvisningskontorerne vedrørende arbejdsanvisningen, medfører et betydeligt arbejde ikke mindst for de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Arbejdsanvisningskontorerne samarbejder med beskæftigelsesudvalgene — hvilket arbejde navnlig består i udfærdigelse af forskellige meddelelser til beskæftigelsesudvalgene — har således for et enkelt år lagt beslag på i alt ca. 15.000 arbejdstimer på de offentlige arbejdsanvisningskontorer alene, svarende til en anslået udgift på mellem 200.000 og 300.000 kr. årlig. Hertil kommer så det dertil svarende arbejde og udgifter for kommunernes vedkommende.

Både for kommunernes vedkommende og for arbejdsanvisningskontorerne vedkommende gælder det, at en aflastning i tid og penge i høj grad vil være ønskelig, således at kræfterne og midlerne kan sættes ind på mere presserende opgaver. Jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve, at ganske bortset fra de kommunale beskæftigelsesudvalg, som nu foreslås ophævet, har der været et ganske udmærket og omspændende samarbejde mellem kommunalbestyrelserne og de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Dette samarbejde spænder i mange tilfælde lige fra en afbalancering af kommunens anlægsarbejder i forhold til den tilstedeværende arbejdskraft og over til iværksættelse af forskellige former for uddannelses- og oplæringsforanstaltninger. Der er for mig ingen tvivl om, at dette samarbejde vil blive udbygget videre i fremtiden.

Med hensyn til kontrollen med arbejdsløsheds-kassernes udbetaling af understøttelse til arbejdsløse medlemmer er det min opfattelse, at denne kontrol på betryggende måde varetages af arbejdsdirektoratet og de offentlige arbejdsanvisningskontorer, og at der i øjeblikket finder et unødigt dobbeltarbejde sted. Erfaringerne har vist, at det

[Arbejds- og socialministeren.]

frembyder overordentlig store vanskeligheder for beskæftigelsesudvalgenes formænd at sætte sig ind i arbejdsløshedslovgivningens omfattende og komplicerede regler for udbetaling af understøttelse, og at udvalgenes indsats på dette felt følgelig har været af meget begrænset omfang.

Som en følge af forslaget om ophævelse af de kommende beskæftigelsesudvalg har jeg fundet det rettest samtidig at fremsætte forslag om nogle rent redaktionelle ændringer i de bestemmelser i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, hvor beskæftigelsesudvalgene er nævnt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Bundvad): Hermed tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forlag til folketingsbeslutning vedrørende det af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1962 vedtagne forslag til ændring i Den internationale Arbejdsorganisationens statut.*

Dokumentet tager sigte på at ændre størrelsen af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd således, at antallet af medlemmer i dette råd bringes i overensstemmelse med den stærke forøgelse af Den internationale Arbejdsorganisationens medlemstal, der har været konstatert i de seneste år. Herved bliver der samtidig mulighed for på bedre måde at tilgodese de områder, hvorfra de nye medlemslande kommer, først og fremmest det afrikanske kontinent.

Ved det vedtagne dokument fastsættes medlemstallet i styrelsesrådet til 48 i stedet for de nuværende 40. Medlemstallet fordeles med 24 regeringsrepræsentanter, 12 arbejdsgiverrepræsentanter og 12 arbejderrepræsentanter. Blandt de 24 regeringsrepræsentanter er de 10 permanent besat af stater, som er af størst industriel betydning, medens de øvrige 14 vælges af regeringsrepræsentanterne til den internationale arbejdskonference. Arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanterne i styrelsesrådet vælges af henholdsvis arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanterne til arbejdskonferencen.

Det nuværende antal medlemmer i styrelsesrådet på 40 er fastsat i 1953. Medlems-

tallet i Den internationale Arbejdsorganisation er siden da steget fra 66 til 102.

Blandt de skandinaviske lande har der udviklet sig den praksis, at et af landene på skift har sæde som medlem i styrelsesrådet, medens et andet er stedfortrædende medlem. Således er for perioden 1960-63 Danmark medlem af rådet og Finland stedfortrædende medlem.

En anden hensigt med vedtagelsen af dokumentet er at bringe arbejdsorganisationens statut i overensstemmelse med den stedfundne udvikling. Det foreslås således at ophæve en passus i statutens artikel 4, ifølge hvilken „2 arbejdsgiverrepræsentanter og 2 arbejderrepræsentanter skal tilhøre ikke-europæiske stater“. Denne bestemmelse, som har stået i statuten siden arbejdsorganisationens oprettelse i 1919, har allerede for længst mistet enhver selvstændig betydning, idet medlemskabet nu er globalt og ikke blot hovedsagelig europæisk præget. Ydermere vil den påtænkte udvidelse af styrelsesrådets medlemstal gøre denne bestemmelse endnu mere uønsket at opretholde.

Da der ifølge arbejdsorganisationens statut kræves ratifikation eller vedtagelse fra $\frac{2}{3}$ af organisationens medlemsstater, heraf af mindst 5 af de permanente medlemmer i styrelsesrådet, og da der skal finde nyvalg sted til styrelsesrådet i løbet af den arbejdskonference, der afholdes i 1963, må det anses for ønskeligt, at Danmark tiltræder dette dokument.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forlag til lov om Danmarks lærerhøjskole.* Forslaget blev fremsat i forrige samling, men nåede ikke at blive vedtaget. Idet jeg i det hele kan henholde mig til fremsættelsen den 13. april 1962, bemærkes, at lærerhøjskolens virksomhed i loven om læreruddannelsen af 11. juni 1954 blev henskuet til udformning ved undervisningsministeriel bekendtgørelse efter indstilling af et med henblik herpå nedsat særligt udvalg.

I 1957 fremsatte udvalget forslag om oprettelse af faste lærestole, hvilket forslag